

совършено умопобъркване.

Послѣ билъ попитанъ Раздвевъ и бедния.

Бѣдния, който билъ огъ преслужилитѣ сълдати, стоялъ предъ доктора право, като си държалъ рацѣти прилѣпени до бедрата.

— Ето Ваше Високородие, ний го свързахми и оставихме въ бричката. Продължаваль бѣния показанието си; но той благоволи да ми ухапне ржката. . . . во вѣкъ вѣка нѣма вече да го-
ня луди.

— Страсть! Ужасъ! Нѣколко гласа изви-
кали изъ тълпата.

— Позволете ми да попигамъ Ваше Висо-
кородие, твърдѣ желая да зная: опасно ли е то-
ва ухапване, като напимѣръ отъ бѣсно куче....
Не ще ли ми заповѣдате да ѣж горѣж съ наже-
ни гвоздѣи.

— Не трѣба..... и така ще мине.

— Слушамъ Ваше Високородие.

Най послѣ дошло рѣдъ и до Катерина Павлова, която съ сълзи на очи разказала на доктора, че бившия ѣ сгоденигъ ѣ нарекълъ: чудовище, пълтенъ дияволъ, чума, безумна и като оставилъ всичко това избѣгълъ на улицата.

Приведенитѣ си изражения биле по мнение-
то ѣ направени отъ скромнитѣ изражения на
Налитаева, именно че тя не трѣба да я нари-
ча ни красавица, ни ангелъ. За щастие на Ка-
терина Павлова, че казала показанията си безъ
клѣтва.

— А що ни остава сега да привимъ, док-
торе попиталь чичата.